

[Ebba Strange.]

naliserings på hele det område. Bl. a. vil jeg i den forbindelse nævne også et gammelt SF-forslag om at ophæve gruppe I- og gruppe II-sygesikringsordningen, for der bruges i hvert fald megen tid og megen administration på at sidde og flytte folk fra den ene gruppe til den anden.

Med hensyn til udvidelsen af barselhvilen ved jeg heller ikke, hvorfor fru Hanne Reintoft netop har nævnt 21 uger, men jeg vil da sige, at vi går meget positivt ind for det; vi håber, vi snart kan nå op på et halvt år. Selvfølgelig vil det koste nogle penge, og jeg er enig med fru Eva Gredal i, at det skal ses i sammenhæng med hele småbørnsområdet herhjemme. Men jeg er på den anden side også sikker på, at der kan spares en del penge ved, at det er bedre for børnenes sundhed med en længere barselhvile, det er bedre for moderens sundhed, og endelig vil der blive sparet udgifter til børnepasning i de uger, det drejer sig om.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til også at nævne noget, som jeg har talt om fra denne talerstol før, nemlig en mulighed for at dele sin barselhvile, når det drejer sig om for tidligt fødte børn, og endvidere, at den sidste del af barselhvilen, når kvinden i øvrigt er sund og rask og det er barnet, det drejer sig om, kan gives til faderen, hvis det passer bedre ind i familiens rytme.

Med hensyn til lovforslaget skal jeg ikke som fru Birgit Fjelde gå ind på alle de enkelte paragraffer, der henvises til. Intentionen i lovforslaget er ganske klart et forsøg på ligesom at lappe nogle af de steder, hvor fru Hanne Reintoft synes arbejderne kommer i klemme, og jeg synes, der ligger nogle positive intentioner i retning af en større beskyttelse af arbejderne med hensyn til anmeldelsesfrist og med hensyn til anmeldelsesform, og det vil vi gerne se positivt på i en udvalgsbehandling.

Inge Krogh (KrF):

Det er foreslået, at dagpengene forhøjes fra 90 pct. til 100 pct. af gennemsnitsindtægten i faget. Vi vil være med til at overveje det i udvalget, men mener dog, at bestemmelsen om de 90 pct. af gennemsnitsindtægten kun har fungeret så kort, at man ikke kan uddrage noget bestemt med hensyn til, hvordan den har fungeret, og vi mener,

der bør foretages undersøgelser over lovens virkninger; det kan jeg forstå er ved at blive gjort, men det er rart at få resultaterne af disse.

Så er det foreslået, at dagpengene de første 5 uger skal udbetales af socialforvaltningen i stedet for af arbejdsgiveren, imod at arbejdsgiveren indbetaler til en sygelønsfond. Det vil jo bevirke, at administrationen bliver mindre hos arbejdsgiverne, men man må frygte, at byrden vil blive alt for stor i socialforvaltningen, og vi tror, det vil være bedst, at arbejdsgiver og lønmodtager er i kontakt med hinanden i sygeperioden.

Der er i fremsættelsen talt om, at dette, at der er en 5 ugers arbejdsgiverperiode, vil gå ud over revalideringen. Det tror jeg nu ikke det vil gøre, for mon ikke man kan gøre undtagelser, hvis lønmodtageren skal til revalidering? Desværre er det jo sådan i hvert fald i øjeblikket, at revalideringen fungerer meget langsomt.

Forslaget om, at barselorloven skal udvides, ser vi på med megen sympati. Det er i kristeligt folkepartis program, at vi vil gøre, hvad vi kan, for at gøre forholdene for mor og barn så gode som muligt, og i vores program har vi sagt, at vi mener, der bør være en barselorlov på 18 uger, men det er vel noget, vi kan tale om. Vi ser som sagt med sympati på dette forslag.

Så er der forskellige forslag til ændringer i loven, bl. a. i § 5, hvorefter retten til dagpenge bortfalder, hvis man har givet urigtige oplysninger om helbredstilstanden eller har påført sig en sygdom. Jeg mener, den bestemmelse bør opretholdes. Der er mennesker, der ikke formår at arbejde mere end nogle dage i træk, så må de holde op og får så deres sygepenge, hvorefter de begynder igen, men da vil det være bedst, mener vi, også for lønmodtageren, at hans sag bliver taget op og han måske kommer på beskyttet værksted eller til anden slags arbejde.

Angående dette, at man påfører sig en sygdom, er der i fremsættelsen nævnt abort. Derom vil jeg sige, at der bør skelnes imellem spontan og provokeret abort; en spontan abort må betragtes som en sygdom, mens det ved en provokeret abort drejer sig om en rask kvinde, der påfører sig en sygdom. Skal der være tale om dagpenge til kvinder med provokeret abort, mener jeg, der må